

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **F.M.**,
skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 28 czerwca 2023 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKa 80/15,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 12 listopada 2014 r., sygn. akt III K 358/13,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 17 kwietnia 2023 r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęły pisma skazanego F.M. potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 15 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKa 80/15, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 listopada 2014 r., sygn. akt III K 358/13. Skazany wyraził w nich swoje stanowisko co do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wskazując na występujące – w jego przekonaniu – błędy w ocenie dowodów, w szczególności w zakresie oceny zeznań świadka M.W., który w

dniu zdarzenia był nietrzeźwy. Skazany na potrzeby podjętej inicjatywy zwrócił się także o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu .

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (zob. *postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924; z dnia 26 lutego 2021 r., V KO 6/21, LEX nr 3123842*).

Taka sytuacja występuje w niniejszej sprawie, albowiem argumentacja skazanego nie wpisuje się w żadną z podstaw wznowieniowych. Treść wniosku oraz same jego *petitum* wskazują, że intencją F.M. jest ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy, czemu – co oczywiste – nie służy instytucja wznowienia postępowania (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., V KZ 46/21, LEX nr 3239892*). Jej przesłanką jest bowiem m.in. to, aby po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Takich dowodów skazany nie przedstawił, kontestując jedynie ocenę dowodów przeprowadzoną przez Sąd *meriti*, zwłaszcza ocenę dowodu z zeznań M.W. Na marginesie wolno zauważyć, że Sąd pierwszej instancji przy ocenie relacji procesowych tego świadka miał na uwadze to, że w dniu zdarzenia znajdował się on w stanie po użyciu alkoholu a jego depozycje składane w toku postępowania nie były konsekwentne (zob. s. 16-18 uzasadnienia wyroku Sądu *a quo*).

Z tych względów, wobec braku okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia, co czyniło zbędnym kwestię wyznaczenia skazanemu obrońcy z urzędu.

[ms]